

Jezus nas ljudi v postu sprašuje:

Imenuješ me trpečega - zakaj se bojiš lajšati trpljenje?

Imenuješ me učenika - zakaj ne sprejemaš, česar te učim?

Imenuješ me odrešenika - zakaj ne stopiš z menoj na pot odrešenja?

Imenuješ me nesmrtnega - zakaj se ne ustaviš smrti svoje duše?

Imenuješ me pot - zakaj ne hodiš za menoj?

Imenuješ me resnico - zakaj mi ne verjameš?

Imenuješ me življenje - zakaj si me ne želiš?

Sprašujem in nemo čakam, da se ozreš vame.

Leta minevajo, vprašanja ostajajo brez odgovora, a vem, da bo prišel čas, ko boš v meni spoznal brata.

Mi ljudje mu večkrat takole odgovarjamo...

Gospod, saj bi prav rad služil, vendar le po urah.

Rad bi hodil za teboj, vendar ne zmeraj.

Rad bi sprejel tvoj križ, vendar ne pretežkega.

Rad bi kaj žrtvoval, vendar ne sebe.

Rad bi ljubil, vendar ne preveč. Rad bi začel, vendar šele jutri.

Gospod, ne nehaš me nadlegovati, tvoja usta me sprašujejo: "Boš začel danes?"

Gospod, pomagaj mi v tem postnem času, da se ti bom znal popolnoma darovati in da s teboj ne bom trgoval!

Ich gehe mit dir...

Herr Jesus Christus, wir schauen auf dein Kreuz.

Du hast es hinauf getragen nach Golgotha.

Du trägst es weiter durch die Zeit

in den Kreuzträgern unserer Tage.

Dein Kreuz – Zeichen der Erniedrigung,

Zeichen deines Leidens und Sterbens.

Dein Kreuz – Zeichen der Erhöhung

und Herrlichkeit,

Zeichen deiner Auferstehung und Verklärung.

Im Kreuz, in deinem Kreuz

ist uns Erlösung verheißen.

Du lädst mich ein, mich an deine Seite

zu stellen, mit dir das Kreuz zu tragen,

mein Kreuz, das du mir zumutest,

im Schauen auf dich zu umgreifen.

Auch mein Kreuz bekommt einen Sinn,

wenn ich es mit dir trage.

In Verbindung mit dir erblüht aus den

Kreuzen meines Lebens neues Leben. (Ana Kos)

